

VERAE NOBILITATIS

TIS DOTIBVS ORNATISSIMO VIRO DOMINO

Ioanni à Flatten, ecclesiae Cranenburgensis Praeposito, Aqueusis uero Scholasteri, D. & amico suo, Conradus Heresbachius s. D.

CONTENDERUNT à nobis cum alijs permulti, tum in primis Valentinus Curio chalcographus, & eruditus, & eruditionem industria sua non uulgariter promouens, denique tu quoque studiorum nostrorum assiduus agonothesa flagitare atque adeo adigere nos solebas, ut Strabonis geographicorum libros, iam multis annis prodigijs erroribus usque adeo occupatos, ut à nemine propèmodum Teutonicus ut ille atque *νόθος* sine nausea, aut certe inoffense legi posset, si non de integro uertere, quod iure quodam meo recusare uidebar, certe collatione ad Græcum exemplar facta, studiosis paulò purgatorem proponerem. Id quod quanquam partim ob priuatas publicasque occupationes quasdam, & praesertim ad praetorum depsydram festinationemque, praestare quoque uix possem, partim hæc tanquam spinas & *λεπτολογήματα*, quæ molestiæ plus haberent quàm gratiæ, auerfarer, uictus tamen Valentini, amicorumque uotis, maxime autem tuis flagitationibus, qui cum alioquin optimis studijs addictus, Strabonis autem cosmographicis scriptis impense delectabar, quantum succisuiis horulis suffurari licuit, Straboni non illibenter donauimus. At uero commodum ipsum opus bonis auibis auspicantes, Latina ad Græci exemplaris fidem cõferentes, deprehendimus priores illos libros, præter hoc quod corruptissimi erant, parum etiam foeliciter uersos, posteriores uero non item: quæ res fidem nobis facere uidebatur, libros hosce non ab uno Guarino Veronensi, cui ascribuntur, aut omnino ab hoc *οὐκ ἀνδρὶ θεσιῶς* uersos fuisse. Videtur enim nescio quid Gazæum in plerisque posterioribus resipiscere interpretatio. Etiam si non desint qui Gregorium Trifernatem posteriorum librorum interpretem asserant. Porro priores ad uerbum ferè ac superstitiosius, usque adeo non habita magna utriusque linguæ proprietate, uersos apparebat, ut nihil mirum, si hæcenus citra offensam legi non potuerint. Unde nos quo sententiam interdum clariorem ac magis perspicuam redderemus, ausi sumus interim contextum ipsum uel retexere, uel ad Græci exemplaris fidem mutare, interim in margine genuinam lectionem nostramque interpretationem adscribere. Quod si non ubique pari industria fecisse uidebimur, acceptum referri conueniet exemplari Græco, quod circūfertur sic deprauato, ut non opiner ex Aldi officina alterum corruptius prodixisse. Huc accesserunt lacunulæ multæ, & uerba interdum, interdum etiam integræ sententiæ prætermisæ. Quanquam horum nos nonnulla aliunde, puta è Stephano, Plinio, Herodoto petita restituiimus, pleraque lectori cõiectanda reliquimus. Homerici carmina in quibus excutiendis author hic diligentissime uersatur, suis semper locis indicauimus, at bitraui non aspernandum competi

EPISTOLA NVNCVPATORIA.

dium fore *πῖς φιλομήροις*, si in numero semper haberent, quibus uerbis, quibusq; libris, quæq; apud poëtam proderentur. Nec id ijs solum qui Homerum diligentius essent lecturi, uerum ad Strabonem etiam recte intelligendum penè necessariū putauimus, præsertim cum hunc ad illius regulam scripta sua componere uoluisset constet, nihil prætermisisset uel minutissimum, si modo ad locorum cognitionem pertinere uideretur, quod non sedulo expenderit atq; explicuerit. Neq; id citra exemplum fecit Strabo, quando ueteres omnes scriptorum suorum ius atq; testimonia apud Homerum tanquã omnis uirtutis, eruditionisq; parentem (ut Iurecōs. uerb. utar) quæsiuerunt. Hoc consilio & Græca integra carmina adscripsimus, simul quod in sua lingua plus gratiæ maiestatisq; referrent, & Græce poëta ipse conferentibus magis esset perspicuus. Adhæc librorū argumenta, authoris uitam, authorumq; quos nominatim citat Strabo, catalogū descripsimus. Postremo regionum, gentium, insularum, marium, & quicquid ueluti memorabile ex hoc libro poscendum uideri poterat, in marginem adscripsimus, quæ mox in indicem congesta, nihilo arbitror, ni me *ϰλαυτία* fallat, Mancinelli indice erunt deteriora. Atqui hanc nostram opellam quis potius nuncupandam sibi uendicare poterit, quam tu, meliorum studiorum eruditus patronus, cui cum alioquin ob beneficia haudquaquam sordida modo non animam debeam, eæ tamen sunt animi tui dotes uere nobiles, is in iuuandis studijs fauor, ut iure tibi hæc asserere uidereris. Siquidem tu primus inter nobiles nostrates, ecclesiasticosq; proceres dignitati, maiorumq; imaginibus eruditionem, eloquentiam, linguarum cognitionem, hoc est ueram nobilitatem, quo patriæ ornamento esse queas, adiuncturus es. Quod nimirum princeps *οὐκ ἀλαστοπιῖν* animaduertens te præ cæteris honoribus uirtutumq; auctoramētis ad usum illustrandæ ditionis suæ, merito fouet, augetq;. Qui cum sit princeps alioqui uigilantis, suoq; populo minime grauis, tum Vlyssis illo apud Homerum ueri principis elogio contentus, hoc spectat, ut euitatis undecunq; belli occasionibus *πατήρ ὡς ἥπιος εἶη*, eosq; libenter *εὐληφόρος* adsciscit, qui prudentia pacisq; artibus plebem seruare norint. Sed de his aliàs, tu interim Cononis tui sudores tibi consecratos, qua es synceritate, læta fronte accipies, qui si minus pares sint, uel tuæ amplitudini, uel magnæ parandæ gloriæ, probe nosti, nec in hoc à nobis hæc adornata, sed solum quo Curioni & tibi studiosisq; pertinaciter id flagitantibus obsequeremur, & apud te tibi arrabonē reponeremus testandi mei in te studiū, quoad iustū liceat tuis meritis præmiū persoluere. Bene uale, & Cononem tuum, quod facis, constanter amare perge. Friburgi Idibus Martij, An. 123.

STRABONIS VITA PER
C. HERESBACHIVM.

QVando de Strabonis uita paucula admodum, uel apud Suidam uel apud alios biographos comperio, adscribam quantum e suis de se testimonijs passim hoc libro subodorari licuit. Fuit igitur Strabo eruditione Græcus, professione geographus, & philosophus Stoicus, ortus ex Amasia ciuitate Pontica, id quod & ipse de se testatur, & Stephanus *περί πόλεων* prodidit. Iosephus Cappadocem dicit Strabonem lib. 13. antiq. de patre ipse nihil commemorat, mater uero fuit e Gnoso Cretensi urbe orta, nempe ex stirpe Dorylai, qui apud Mithridatem Philetærum & auctoritate & gratia ualuit plurimū, ut copiose libro x. traditur, ubi de Gnoso. Quod uero sectæ fuerit Stoicæ, Suidas indicat, & ipse quoque lib. xiiii. fateretur se admodum iuuenem iam seni Aristodemo Stoico Menecratis filio operam dedisse: tamen si locis aliquot interim Xenarchum se audisse, interim cum Boetho Aristotelicis se adhesisse scribat. Amicitia usus est Ælij Galli, cum quo Nilum nauigauit ac totam ferè Ægyptum, bonamq; Aphricę partē lustrauit. Siquidem Aethiopicum accipitrem se uidisse commemorat, & Memphi colossi miraculum, atque Arsinoë crocodilum. In uniuersum autem totam Vlyssis nauigationem, quā describit Homerus, ipse diligentissime interpretandam suscepturus, peregrinationibus quoq; imitatus eundē, insigniora orbis loca circūlustrauit. adeo ut nō temere inuenias e scriptoribus qui pari studio loca incognita, de quibus scripturi erāt, permerint. Vnde liquet qua fide uir iste orbem, & quæ quibusq; locis memorabilia uisa sint referat, ut qui non cōtentus ea cōscribere, quæ ab alijs audierit, nisi etiā ipse quo *ισοκλώτερος* esset, quæ posteritati traditurus fuerat, oculis cōtueretur. *ὅτιων γὰρ πισώτεροι ὀφθαλμοί*. Subinde ueniam præfatus sic ubi scripturus esset, quod sibi parū compertum ab alijs tantum acceperit. Claruit Romæ temporibus Augusti ac Tiberij. Testatur alibi Posidonium se nouisse Stoicum philosophum, qui discipulus fuit & successor Panætij, subq; M. Marcello Romam ueniens Scipioni Africano familiaris. Cui astipulatur Arhenus lib. 10. discipulosophistōn, ubi de pernīs loquitur, Strabonē citans, eundem ait non ita recentem authorem, ut qui Posidoniū

se cognouisse scribat, *μνημονεύει δὲ αὐτῶν Στράβων ἀνὴρ ὁ
πάννυκτώτερος. λέγει γὰρ αὐτὸν γὰρ τῆ ἐβδόμῃ τῆς αὐτῆς
πραγματείας ἐγνωκέναι τὸ σφδώνιον τὸ ἀπὸ τῆς
σοφίας φιλόσοφον, οὗ πολλὰκις μεμνημένα
συγγενομένης σκιπιώνι τῷ τῶν
καρχιδόνια ἐλόντι.*

Scripsit autem præter hos geographicos commentarios, libros historiarum, quorum meminit lib. xi. ubi de Parthorum moribus. Citat etiam lib. xii. rerum Italicarum librum à se editum. Et Iosephus libris antiquitatum aliquoties testatur Strabonem de gestis Pompeij scripsisse, quodam autem loco ad uerbum nonnulla indidem transcripsisse.

F I N I S.